

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

P. E. Olsen: Da jeg ved forrige Behandling af denne Sag erklærede, at jeg vilde stemme for det Vædringsforslag, der var stillet af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Bojsen), var det under den udtrykkelige Forudsætning, at Vedtagelsen deraf nærmest kunde lede til, at Soldaterne fik det Beløb, som var foreslaaet at skulle tilfalde dem. Det forekommer mig imidlertid, at vi nu ere komne i en saadan Klemme, at det, hvorledes vi end vende os, ikke ser ud til, at de skulle faae Noget. Derfor har jeg tilladt mig at optage det foreliggende Underændringsforslag, thi det forekommer mig, at det viser en Udvei, og derfor ønsker jeg Afstemning foretaget over det. Dersom det forkastes, stemmer jeg naturligvis, som jeg stemte forrige Gang, men jeg finder, at det er et Forsøg værd, om ikke Ansøelserne kunne samles under dette Underændringsforslag. Den høitærede Regjering har rigtignok hverken udtalt sig for eller imod det, men det er dog et Forsøg værd, om den ikke, naar det vedtoges, vil betænke sig og gaa ind paa Sagen. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Underændringsforslag til Vedtagelse som en Udvei, der muligvis kan bringe Sagen ud af den betænkelige Stilling, hvori den nu er, og den betænkelige Stilling, hvori jaavel vi som Soldaterne ere, idet disse maasse heller ikke denne Gang faae noget Tillæg, skjøndt der, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) bemærkede ved forrige Behandling, er den skjønneste Enighed her i Salen om at unde dem dette Tillæg.

Krigsministeren: Jeg skal kun yttre med Hensyn til det vedkommende Vædringsforslag, at jeg i Henhold til, hvad jeg før udtalte, ikke kan gaa ind paa det, men at jeg paa den anden Side heller ikke skal yttre, at jeg bestemt vil modsætte mig det.

Bojsen: Dette sidste Svar maa ganske vist overraske os, maasse mere end noget af hvad

Andet end tilraade det høie Thing at stemme imod dette Forslag, som nu er optaget af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (P. E. Olsen). — Da jeg forrige Gang havde Ordet, glemte jeg at yttre mig med Hensyn til det af den høitærede Krigsminister under Nr. 3 stillede Forslag, som dog det ærede Medlem for Københavns 9de Valgfreds (Luzen) allerede havde gjort til Gjenstand for nogle Udtalelser. Det er saa at sige en Reminiscent fra gamle Dage, da man tilføjede saadanne Paragrafer i de forskjellige Lovforslag, men det er en Praxis, hvorfra vi forlængst ere komne bort. Fremgangsmaaden ved denne, som ved alle andre Love, der indeholde Fordringer om Bevillinger, er den, at disse optages paa den paa-gjældende Bevillingsparagraf i Finantsloven, og det maa ogsaa blive Tilfældet her, saaledes at Beløbet optages paa Tillægsbevillingsloven for indværende Aar. At vedtage en saadan Paragraf som den her foreslaaede, vilde være at føre os ind paa en Praxis, som Thinget og Rigsdagen forlængst har forladt.

Krigsministeren: Da min Udtalelse ikke er fundet tydelig nok, skal jeg bestemt gjentage, at jeg ikke kan gaa ind paa det omhandlede Vædringsforslag. Med Hensyn til den lille Passus, som jeg har foreslaaet tilføjet Lovforslaget, har jeg troet, at det var rigtigt at optage det saaledes, men da jeg hører, at det ikke mere behøves, skal jeg tage Forslaget tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Vædringsforslag under Nr. 3, var det bortfaldet.

H. Andersen: Jeg forstaar ikke den høitærede Krigsminister anderledes end, at han ikke vil tiltræde det stillede Vædringsforslag, saalænge det foreligger kun som Forslag, men at han, hvis Thinget vedtager det, da heller ikke vil lægge Lovven nogen Hindring i Veien for at komme ud med en saadan Bestemmelse. Det er mig ikke muligt at forstaa den ærede Ministers Udtalelse paa nogen anden Maade; naar Ministeren siger, at han ikke kan tage imod Forslaget, men heller ikke vil modsætte sig det, maa det nødvendig forstaaes saa-